

המערערת הורשעה בעבירות על סעיפים 12.1, 12.4, 12.6 ו 12.13 לתקנון המשמעת, וזאת לאחר שכתבה על גבי בחינה במתמטיקה שנערכה ביום 5.10 במקום המיועד "לשימוש הבודק בלבד"; את הציון 100 כציון הבחינה, חתימה בשם המרצה ("עדי") ואת תאריך בדיקה ("10.5").

בהמשך לכך הושתו על המערערת העונשים הבאים: א. פסילת הבחינה בקורס מתמטיקה. ב. פסילת הקורס מתמטיקה ג. הרחקה ממכינת שחקים לצמיתות.

המערערת מערערת על עצם ההרשעה ועל גזר הדין שהושת עליה.

אפתח ואומר שמעמדן של תלמידי המכינות שונה מאלה של מי שהתקבלו כבר לשערי המוסד באפיקי הקבלה הרגילים. תלמידי מכינות מבקשים ללמוד במוסד על אף שלא עמדו בסף הקבלה הנדרש, וקבלתם מבוססת על ציוניהם במכינה. ככאלה מוטל עליהם נטל מיוחד להוכיח כי הם ראויים להיכנס בשערי המוסד. דברים אלה נכונים לא רק באשר להישגיהם הלימודיים, אלא אף לעמידה בהוראות המוסד ותקנון המשמעת. בהתאמה, במקרים שבהם מוגשות תלונות משמעתיות נגד תלמידי המכינה, התנהגותם נבחנת "בזכוכית מגדלת" ובחומרה מיוחדת.

על רקע דברים אלה יש לבחון את פרטי הקובלנה שהוגשה נגד המערערת ואת פסד הדין שניתן נגדה על ידי הממונה על המשמעת.

מבחינת פסק הדין עולה כי הממונה על המשמעת בחנה את כל העובדות שהובאו בפניה, תוך שהיא מתייחסת לנתוני הקובלנה ולעדויות המערערת. יתרה מכך, מקריאת הדברים עולה כי המסקנה אליה הגיעה הממונה על המשמעת מבוססת היטב. הסטודנטית לא רק הוסיפה את הציון 100 על גבי הבחינה, אלא הכבירה לעשות וחתימה בשם המרצה והוסיפה תאריך בדיקה מאוחר לתאריך בו התקיימה הבחינה (!!!). על רקע זה הטיעון כאילו רישום הציון נעשה על מנת לזמן מציאות מסוימת נראה בלתי סביר. גם טענת המערערת כי לא הייתה מודעת להוראות החלות אליה אינה סבירה. על גבי מחברת הבחינה מופיעות המילים "לשימוש הבודק בלבד". בצד זאת, מלמד ההיגיון שתלמידת מכינה אינה אמורה לכתוב, על גבי מחברת הבחינה, את ציון הבחינה שלה, לחתום בשם המרצה ולהוסיף תאריך בחינה. כל בר דעת היה מבין שיש בדברים אלה משום הטעיה אסורה.

לפיכך, אני דוחה את הערעור. באשר לגזר הדין הרי שבמקרה של תלמידי מכינה העונש המחייב במקרה של הרשעה בהונאה הוא הרחקה מהמכינה לצמיתות וזאת על פי תקנון המשמעת. מאחר שנכון לכתובת דברים אלה עונש של הרחקה מהמכינה חל רק על לימודי הסטודנטית במכינה, זו אינה מנועה מלהירשם ללימודים וזאת במסלול הרגיל. בהקשר זה ראוי לציין שהממונה על המשמעת הקלה על התלמידה משהורתה שדבר הרשעתה לא ירשם בגיליון הציונים שלה. בכך ניתן ביטוי לנסיבותיה האישיות.

הערעור על שני חלקיו נדחה

ד"ר נילי קרקו אייל, נשיאת בית הדין המשמעתי, כדנה יחידה.